Витоша или Витош планина, висока около шест хиляди стъпки над морското равнище и затваря градът София откъм южна страна. Л. Д. 1876. р. 135. 8

Витриол (чт). в. Сачи, кюброс, рус. купорос.

Вит, а, о, — и (вчт) от вия, извивам. 1) Извит ~~[illegible]~~ прѣвит направен като свод. За кривен, вчнат: ~~об~~ обло, търкалящето. Златарѐ брат да ми си направи ми вити гривни. Пѣс. Нарничат ли вити гривни на шугави ръцѣ. Ч. 217. Като шуга с' кован ~~колан~~ гордан, като баба с' вити гривни. З. 14. Пало играт до три вити ора. М. 60 Туй хоро витото довечера дотото. Посл. Пало имат до три вити ора. М. 242. Запалила са сливненска вита чаршия. Д. 55. Черни очи вити вежди, издигнати, съкльочени. Вито кале. М. 10, ~~Вито~~, гнѣздо. Ние (орлите) пищахме мънички во витчи гнѣзда. М. 140. Вито дърво а) обло, дървата вити на се цѣпят. 2) криви, неправо.
2) Вита глава — турчин с' чалва. Завита.
3) съкльочен, прѣвит, вит крава
4) отгорѣ издигнат и прѣвит на свод. Вити порти: отвори ми наши вити порти. М. 80. Си излѣзе от витите порти — 59, 590. 5) Урмани. Петко вирда един добитак тъврдѣ голѣм с' вити рога. РА. 146. 6) строен, красив: Затъкми стоян добрена вита невѣста. Ч. 353. ~~За~~ между двѣ вити планини. Д. 5. Да излѣзе (самодива) со вихрушка да обере вити ехни. М. 10. в. виен.

Витък, тка, тко, — и (чт) от вит. Витка тояга прозор ми бие. Сдин (сегин) булка повой пръстен (значи войник, свободен) Пк. 6. Рак. има витка тояга за дервиш: Вазраш с' конье и пѣшком, вартянье клина, млъзганье копия или витка тояга (дервиш) Пк. 97.

Витяк (чт) и — яц, от витяз, герой, юнак: прочул са Ѣнчо, че имал златни криля под мишница, сички мислаха че Ѣнчо витяк, витяк от змей породен. Б. З. 6.

Витяшки в. геройски, героически. За това негово витяшко дѣло, проводи му са орден, св. Анни. Па. 253.

Вихна, еш, — нал. гл. свр. от вихам, яхам: те вихнаха, те отидоха. В. 17. Вихна си коня хранена. В. 65. от яхам, ехам, вяхам, вехам, вихам.

Вихробойче зв. от вихробоец. Конче ле вихробойче! ако си турчин достигнеш, кажи каде си зема, главата ще ти посрѣбря. М. 104

Вичур (чт), в. вихър. Вичур, вичур кой дано го лазаре! кой та вичур отвѣ, на квечер и вода М. 595.

Вихар (чт) в. вихар.

Вихам, в. яхам.

Вихане в. яхане: мене ми се додвѣяло от паридаване — конье вихане, от пѣшица ходене. Ва 281.

Вихар (гов.) вихър.

Вихробоец (чт) епит. на кон, който се бие напрѣдварѣ с' вихровете. І. в.